

در چنین صحنه‌هایی خود را بیشتر در مأوای الهی حس می‌کنند

شماره پرسش: ۲۷۱۲۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۱/۱۱ ۲۰:۵۲:۴۳

متن پرسش

سلام و خدا قوت و برکت کوتاه سخن: گویا از روزی که دست سردار را قطع کردند خدا بنا گذاشت دست دادن ممنوع شود. حسی خاصی دارم یعنی آرام نیستم از روزی که علمدار ما را زدند انگار آسمان و زمین از یک هیاهوی خاصی خبر می‌دهد و گویا رخدادی در حال وقوع هست، یک نحوه غضب خاصی در درونم شعله‌ور است و با آن مراوده می‌کنم اسمش را غضب مقدس گذاشتم و گویا می‌گویم این حس منحصر به شخص شخیص نیست یک روح انتقام مقدس است که در عالم است که در حال تنزل است. از نظری بحث و ویروسک بی ارتباط با شهادت آن علمدار مقاومت نیست ما با مقاومت مان جدارهای انانیت غرب را فرو ریختیم. بحث و ویروسک عصای مدبر عالم است که ندای «انار بکم اعلی» فراغنه را به چالش کشیده. لطفا این نگاه حقیر را تصحیح و ارائه طریق بفرمایید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! گویا خبری در پیش است. «و بشر الصّابرين» آن‌هایی که متوجهی حضور حضرت ربّ العالمین هستند در چنین صحنه‌هایی خود را بیشتر در مأوای الهی حس می‌کنند و در دل آن مأوا وظایف خود را انجام می‌دهند، زیرا:

من چه غم دارم که ویرانی بود

زیر ویران گنج سلطانی بود

غرق حق خواهد که باشد غرق‌تر

همچو موج بحر جان زیر و زیر

زیر دریا خوشتر آید یا زیر

تیر او دلکش‌تر آید یا سپر

پاره کرده‌ و سوسه باشی دلا

گر طرب را باز دانی از بلا

